

Вечір. Тиша. Вербна тонь.
Хмари низько, низько – сонні.
Обрій млосно темний дикуном ось, ось,
звихриться сполохом...
Ось, ось ударить на голову берез...
Порве крайчасті рядна, до сучків порве...
Стане плакати п'яний, знервований пияка:
"Яка пропаща далеч. Мряка".
Стане город в шумі гнати вперед – дзвін.
І знов тиша... Вечір... Ніч...